

[Annette Just]

Vi ved, at Kina vil være meget ked af det, for så kunne man lave en sammenligning med Tibet. Sovjet vil også være ked af det, og her skal jeg ikke nævne alle de steder, hvor man kunne lave en sammenligning.

Men her skal vi altså tale om fødevarer, internationale hospitalsfaciliteter, udstyr, eventuelt om at sende folk derned, der kan hjælpe. Det er godt, det er i orden, det vil vi også sige ja til hele vejen igennem, og det tror jeg ikke nogen er i tvivl om.

Vi bliver betænkelige, når der i forslaget står, at vi tillige kan bruge de hospitaler, vi har i Danmark. Vi vil godt være med til at sende hospitalsfaciliteter til Iran og Tyrkiet, men vi vil ikke være med til at bruge så mange penge på at transportere de få, der vil kunne transporteres til Danmark. Det vil være en alt for dyr løsning, og det vil hjælpe alt for få. I så tilfælde vil vi heller ikke have nogen mulighed for at komme af med dem igen, for de vil søge asyl øjeblikkeligt, og det kan man såmænd ikke fortænke dem i. Vi synes, det er helt fint med den EF-bistand, der er givet, og det har vi også givet mandat til at udenrigsministeren kunne sige ja til med det samme.

Men vi synes nok, at det mest interessante lige for øjeblikket er at opretholde sanktionerne mod Irak og prøve, om de muligheder, man har prøvet før, fungerer, men også at insistere på at lave en bufferzone, altså en sikkerhedszone, således at kurderne har et fredeligt sted, de kan kalde deres. Det er jo mange år siden, kurderne blev lovet deres eget land gennem en FN-resolution, men det er ligesom ikke så meget, der faktisk er blevet gjort ved den sag. Kurdistan er ikke blevet oprettet, Kurdistan er ikke et fredeligt sted for kurdere. Vi vil gerne være med til at give mandat til, at udenrigsministeren kan arbejde videre med det, for jeg synes, løsningen må være, at hver nation har lov til at have sit eget land. Jeg tror ikke, nogen kan beskyldes hverken mig eller nogen andre for, at det er partipolitik; det er almindelig sund fornuft.

Arne Melchior (CD):

Vi kommer ikke uden om, at også vi danske har en tung medskyld i den tragedie, der nu rammer det kurdiske folk. Danmark var med til at insistere på, at de allierede styrker i Golfkrigen ikke måtte gå ud over det af FN givne mandat. Af den årsag sidder krigsforbryderen Sad-

dam Hussein stadig som enehersker i Irak. Han har gentagne gange gjort sig skyldig i folkedrab og angrebskrig. Alligevel fandt et flertal i Folketinget det rigtigt at give ham chancen for at fortsætte sit tyranniske virke, idet dette flertal skarpt holdt sig til den mindste fællesnævners princip, som det kommer til udtryk i FN. Det er dette, der direkte har ført til disse dages fordrielse af mennesker i milliontal og nedslagtning af titusinder.

CD støtter intentionerne bag det foreliggende forslag, og vi kan erklære os meget tilfreds med udenrigsministerens modtagelse af det, idet jeg forstår, at regeringen endda er villig til at gå en hel del videre. Men det er ikke gjort med nok så megen medfølelse og en smule humanitær hjælp. Vi er selv medskyldige og må lære at lægge større vægt på medmenneskelige forpligtelser end på formalistiske, billige og bekvemme standpunkter.

Jeg skal afslutningsvis sige, at CD naturligvis vil bidrage til at finde finanspolitisk dækning for de beløb, der vil komme til at medgå. Jeg forventer, at også forslagsstillerne til det forslag, vi i dette øjeblik behandler, vil være villige hertil, også dersom det går, som jeg forstod på udenrigsministeren, at det samlede beløb bliver en del ud over det i forslaget indeholdte.

Elisabeth Arnold (RV):

Som flere ordførere har påpeget, er dette en sag, som næppe kan kaldes partipolitisk. Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at begynde at diskutere, om det, regeringen foretager sig i øjeblikket, eller det, der er foreslået af Socialdemokratiet, er bedre eller mindre godt, eller hvad der var ønskeligt. Det er helt oplagt, at indsatser af den type, som er beskrevet i dette beslutningsforslag, er nødvendige og ønskelige, og vi støtter dem alle sammen.

Det er nævnt af flere, at vi skal yde støtte til behandling af torturofre, og det støtter vi også fra radikal side. Jeg vil ligesom udenrigsministeren lægge vægt på, at der jo er flere centre i landet, der beskæftiger sig med rehabilitering af torturofre, og jeg synes, man skal lade ansøgningerne afgøre, hvem der får midlerne. Naturligvis skal vi stille alle de kræfter til rådighed, vi har i landet, for at hjælpe disse ulykkelige mennesker.

I den forbindelse vil jeg også sige, at vi fra radikal side er helt indstillet på at stille både hos-